

Kendelse

afsagt den 11. august 2020

Sag nr. 2020-80-0530

[Klager]

mod

Point of View International

[Klager] har anmodet om genoptagelse af Pressenævnets sag nr. 2019-80-0437 [Person B] mod POV International, som nævnet traf afgørelse i den 26. maj 2020. Sagen vedrører [Klager]s klage over artiklen ”*DEBAT: Når staten står til – en historie om en mors manglende rettigheder*” bragt den 7. december 2019 af Point of View International.

Ved kendelsen udtalte Pressenævnet kritik af Point of View International, idet Pressenævnet fandt, at artiklen var bragt i strid med de vejledende regler for god presseskik, og pålagde Point of View International at offentliggøre kritikken.

[Klager] har anmodet Pressenævnet om at genoptage behandlingen af sagen, da hun ønsker at få slettet sit navn fra offentliggørelsen af afgørelsen.

1 Sagsfremstilling

[Klager] klagede den 12. december 2019 til Pressenævnet over artiklen ”*DEBAT: Når staten står til – en historie om en mors manglende rettigheder*” bragt den 7. december 2019 af Point of View International.

Pressenævnet fandt ved kendelse af 26. maj 2020 i sag nr. 2019-80-0437 anledning til at udtale kritik af Point of View International for tilsidesættelse af god presseskik.

I Pressenævnets kendelse af 26. maj 2020 hedder det blandt andet:

”[...]

2 Parternes synspunkter

2.1 [Klager]s synspunkter

God Presseskik

Privatlivets fred

[Klager] har anført, at artiklen ikke behandler et emne, der er i offentlighedens interesse, og at den udgør en krænkelse af både hendes og nevøens privatliv. [Klager] har bemærket, at der på tidspunktet for offentliggørelsen var tale om en verserende børnesag, der skulle behandles i Ankestyrelsen den 9. januar 2020.

[Klager] har anført, at hun har ophavsrettighederne til billedet, der blev bragt med artiklen, men at hun aldrig har givet samtykke til, at det blev offentliggjort. Billedet udgør privat og sårbar information om hendes 14-årige nevø, idet han er blevet tvangsfjernet og står i en svær situation. Han bliver udstillet mod sin vilje, hvilket kan være med til at knække hans psyke, der i forvejen er hårdt belastet. Billedet af ham er blevet delt med artiklen flere gange på Facebook og er fortsat det, man ser nogle af de steder, artiklen er tilgængelig.

[Klager] har bemærket, at Københavns Byret den 18. maj 2020 har stadfæstet Ankestyrelsens og BBU Københavns afgørelse om tvangsfjernelse og nedlagt navneforbud i sagen.

Korrekt information og forelæggelse

[Klager] har oplyst, at hun er moster til det barn, som artiklen omhandler. Hun er nærmeste pårørende til barnet efter barnets mor. [Klager] er ikke nævnt ved navn i artiklen, men hun er nævnt 31 gange i artiklen som "[Person B]s lillesøster". Idet hun er [Person B]s eneste søster, og da de har et sjældent efternavn, er hun let at identificere ud fra artiklen.

[Klager] har bemærket, at hun på [Person B]s Facebook-profil flere gange er blevet nævnt med navn, og enkelte gange også med arbejdsplads, erhverv og adresse. [Person B] har hængt [Klager] ud offentligt som hendes "underfrankerede, underbehandlede og chikanestalkende lillesøster", der står bag bortførelsen af [Person B]s søn, og er skyldig i tvangsfjernelsen. [Klager] har anført, at artiklen er en forlængelse af de repressalier, som [Person B] har udsat hende for, siden [Klager] foretog en underretning til kommunen om barnet, som hun var bekymret for.

[Klager] har anført, at artiklen indeholder ukorrekte oplysninger om hende, og har som eksempel henvist til følgende fra artiklen:

"[Person B] fortæller, at hun selv kommer ud af en svær familie med en psykisk syg mor og en far, som [Person B] siger var voldelig. Hun fortæller også, at hendes lillesøster forsøgte at hindre hende og sønnens tilbagevenden til Spanien, samme dag startede lillesøsterens mange anmeldelser til børnemyndighederne. Bortset fra den første anmeldelse er alle anmeldelserne sket efter udrejse. Lillesøsterens egne anmeldelser begynder, da [Person B] allerede har sagt familiens danske lejlighed op og underskrevet kontrakt på et nyt hjem i Spanien. Den første anmeldelse fra lillesøsteren består

af fire tætskrevne A4-sider, som lægger hårdt ud med en uspecificeret påstand om en ikke nærmere bestemt voldshandling, som skulle være sket på en ubestemt dato i fortiden.”

[...]

”Hver gang [Person B] efter flytningen lader sit barn holde kontakten med Danmark og eksempelvis tage på skolekoloni med sin gamle klasse, kontakter lillesøsteren børnemyndighederne med besked om at hente barnet.”

[Klager] har endvidere anført, at der løbende har været underretninger fra mange kilder gennem barnets liv, og at barnet også selv har bedt de sociale myndigheder om hjælp. Sagen er imidlertid blevet fordrejet i artiklen, så det ser ud som om, at det alene er [Klager], der er skyld i tvangsfjernelsen.

[Klager] har oplyst, at [Person B] på Facebook har linket til artiklen som ”en gennemgang af sagen baseret på sagens akter”, ligesom det påstås i artiklen, at den er baseret på fuld aktindsigt. På den måde fremstår påstandene i artiklen som fakta fra en aktindsigt i børnesagen. Dette er blevet delt på Facebook og gør det umuligt for læserne at skelne imellem, hvad der er henholdsvis usande påstande og fakta. Det meste af det, der står i artiklen, kommer ikke fra sagens akter, men derimod fra de opslag, som hendes søster har skrevet på Facebook. POV International har ikke gjort noget for at verificere artiklens indhold, tjekke om de grove påstande er sande, eller beskytte barnet og pårørende. [Klager] har bemærket, at artiklen er skrevet af [Person B]s veninde, kollega og bisidder, og at både [Person B] og veninden er faste skribenter på POV International.

[Klager] har videre anført, at hun ikke fik artiklen til gennemsyn, inden den blev offentliggjort. [Person B]s søn er heller ikke blevet hørt om, hvorvidt han ville have sit billede eller oplysninger fra aktindsigten delt. Som følge af artiklen har hun modtaget anonyme hademails, hvilket understøtter, at hun kan genkendes ud fra det, der oplyses i artiklen.

Sletning – B.8

[Klager] har anført, at hun af hensyn til sit eget privatliv og sikkerhed, samt af hensyn til sin nevøs privatliv, ønsker at få artiklen fjernet.

2.2 POV Internationals synspunkter

God Presseskik

POV International har afvist at have tilsidesat de vejledende regler for god presseskik i forbindelse med artiklen.

Privatlivets fred

POV International har anført, at [Person B] har forældremyndigheden i den verserende sag, og det er [Person B], der har overdraget billedet til POV International. POV International vurderede derfor, at [Person B] havde ret til at afgøre, om hun ville have billedet af sin søn offentliggjort i artiklen.

POV International har haft kontakt til [Person B], der oplyste, at [Klager] havde givet billedet videre til [Person B]. Efter [Klager] klagede til POV International, tog POV International dog billedet ned og erstattede det med et anonymt ”genrebillede”. POV International fjernede også [Person B]s navn fra debatindlægget – endda mod hendes ønske – for at minimere risikoen for, at [Klager] kunne genkendes via efternavnet. POV International har bemærket, at [Person B] sendte et andet billede af sin søn, men at POV International fastholdt at anvende det anonyme billede med henblik på at fjerne risikoen for, at [Klager] kunne identificeres ud fra artiklen.

POV International har videre anført, at det ikke vil resultere i, at artiklens første billede forsvinder fra sociale medier på steder, hvor artiklen er videredelt med det første billede, såfremt POV International hindrer delingen af artiklen på Facebook, som [Klager] ønsker. Billedet vil fortsat blive vist på Facebook, men hvis man klikker på linket, vil man komme til den opdaterede artikel, hvor billedet ikke længere fremgår.

Korrekt information og forelæggelse

POV International har anført, at det var hensigten, at artiklen skulle debattere retsstillingen for forældre, hvis børn befinder sig i et andet land. POV International anså [Person A]s indlæg for at rejse en principiel debat om, hvorvidt Haagerkonventionen kan eller bør finde anvendelse i børnesager, når forældremyndighedshaver – som i dette tilfælde, [Person B] – bor i udlandet, men hvor barnet befinder sig i Danmark. POV International har mange gæsteskrivere, men hverken [Person B] eller [Person A] er tilknyttet POV Internationals redaktion.

Sletning – B.8

POV International har henvist til, at der er tale om et legitimt debatindlæg, der overholder alle regler for god presseskik. Hvis POV International fjernede artiklen fra deres hjemmeside, ville delingen desuden fortsat ligge på de sociale medier. Dette ville blot resultere i en fejlmelding, når folk klikker på delingen. POV International har bemærket, at de fjernede billedet, da [Klager] oplyste, at det er hendes billede. POV International anvendte herefter et modelfoto med den begrundelse, at det ikke er til barnets bedste at optræde i artiklen.

POV International har direkte over for [Klager] anført, at det formentlig kun vil være folk, der i forvejen er involveret i sagen, der kontakter [Klager] på grund af artiklen. Det er også kun, hvis man følger [Person B]s facebookside, at man vil kunne identificere [Klager] ud fra artiklen, og ikke på baggrund af artiklen alene, idet der er over 200 mennesker i Danmark med samme efternavn.

3 Pressenævnets begrundelse og afgørelse:

I sagens behandling har følgende nævnsmedlemmer deltaget:

Martin Lavesen, Jørn Mikkelsen, Lene Sarup og John Meinert Jacobsen.

[...]

God presseskik

Privatlivets fred

[Klager] har klaget over, at POV international har krænket hendes privatliv ved at inddrage hendes personlige oplysninger i artiklen ”*DEBAT: Når staten slår til – en historie om en mors manglende rettigheder*” bragt den 7. december 2019 af Point of View International på hjemmesiden pov.international.

Det følger af de vejledende regler for god presseskik, at meddelelser, der kan krænke privatlivets fred, skal undgås, medmindre klar almen interesse kræver offentlig omtale. Det enkelte menneske har krav på beskyttelse af sin personlige anseelse, jf. punkt B.1.

Af den påklagede artikel fremgår blandt andet følgende:

”[...]

[Person B] brød med sin lillesøster kort før udrejse, og samme dag startede lillesøsterens mange anmeldelser til børnemyndighederne. Bortset fra den første anmeldelse er alle anmeldelserne sket efter udrejse, uden at lillesøsteren ser noget til [Person B] og hendes barn, eller kender til deres omgivelser i Spanien. Med til historien hører dog, at der allerede i 2014 indløb en anonym anmeldelse til Københavns Kommune om, at både [Person B] og hendes barn skulle være psykisk syge. Den bliver afvist af Københavns Kommune som absolut grundløs. Socialforvaltningen finder, at [Person B]s barn er en dreng i trivsel. Lillesøsteren er her med som bisidder under [Person B]s møder med BBU City-Østerbro (Borgercenter Børn og Unge, som har ansvaret for indsatsen overfor børn og unge under 18 år med sociale eller psykiske problemer), og søsteren støtter [Person B] og hendes søn.

[...]

Lillesøsterens egne anmeldelser begynder, da [Person B] allerede har sagt familiens danske lejlighed op og underskrevet kontrakt på et nyt hjem i Spanien. [Person B] spørger BBU City-Østerbro, om de har noget imod, at familien flytter. Det har BBU ikke, de siger, at det bestemmer [Person B] selv. Den første anmeldelse fra lillesøsteren består af fire tætskrevne A4-sider, som lægger hårdt ud med en uspecificeret påstand om en ikke nærmere bestemt voldshandling, som skulle være sket på en ubestemt dato i fortiden. Kommunen møder frem næste morgen på [Person B]s søns skole, trækker ham til side og afhører ham. [Person B] får intet at vide om dette af hverken klasselæreren eller af socialforvaltningen; [Person B]s søn ringer til sin mor og fortæller, hvad der er sket. Påstanden er ikke konkret, men den slags skal kommunen reagere på. Der nævnes et unavngivet vidne – ikke til den angivelige vold, men som skulle have sagt, at [Person B] skulle have fortalt det til ”en veninde”. Kommunen møder frem næste morgen på [Person B]s søns skole, trækker ham til side og afhører ham. [Person B] får intet at vide om dette af hverken klasselæreren eller af socialforvaltningen; [Person B]s søn

ringer til sin mor og fortæller, hvad der er sket. Kommunen finder ingen tegn hos barnet på vold eller vanrøgt, som anmeldelserne går ud på. Under møderne med [Person B] skriver kommunen i deres referater, at de oplever, at [Person B] er velreflekteret omkring sit forældreskab. En pædagog fra hendes søns fritidsklub er med som bisidder, og det samme er forældrepræsentanten fra skolen. Udtalelserne fra fritidsklubben tegner et billede af et glad barn i trivsel. [Person B]s barn er også uforstående over for beskyldningerne på mødet med kommunens repræsentanter midt i skoletiden. Den angivelige vold har ikke været meldt til politiet. [Person B] beder politiet om tilhold mod sin lillesøster og deres far, som over for kommunen bakker op om lillesøsterens anmeldelser uden selv at have nogen synderlig relation til [Person B] og hendes barn. [Person B]s bekymring er ikke henvendelser til hende, men brugen af kommunens alarmberedskab til, hvad hun oplever som chikane. [Person B] får stukket en folder om hustruvold i hånden på politistationen på Hovedbanen, og lillesøsteren får en advarsel af politiet. Fra da af bruger [Person B]s lillesøster og [Person B]s far politiets afdeling for tilhold som modtager af deres opfordringer til at sende [Person B] på en lukket anstalt og lade lillesøsteren få hendes barn. Hver gang [Person B] efter flytningen lader sit barn holde kontakten med Danmark og eksempelvis tage på skolekoloni med sin gamle klasse, kontakter lillesøsteren børnemyndighederne med besked om at hente barnet [Person B]s lillesøster dokumenterer selv sin udspionering af [Person B] på sociale medier trods blokering. Lillesøsteren ved på en eller anden måde altid, hvor [Person B]s søn er, og truer med barnebortførelse i en mail til politiet. Politiet reagerer ikke og informerer ikke [Person B] af egen drift. [Person B] opdager det, da hun beder om aktindsigt. Hver gang [Person B] efter flytningen lader sit barn holde kontakten med Danmark og eksempelvis tage på skolekoloni med sin gamle klasse, kontakter lillesøsteren børnemyndighederne med besked om at hente barnet. Det afviser myndighederne med henvisning til, at de ikke har juridisk kompetence til at køre en børnesag om et barn, der er bosat i udlandet (som de selv har tilladt at udvandre trods tidligere anmeldelser). [Person B] beder flere gange forgæves kommunen forholde sig til anmeldelsernes indhold, som med tiden også begynder at gå på, at barnets far er araber og udvist fra Spanien. [Person B]s lillesøster har i alle årene forsøgt at involvere ikke blot deres fælles familie, men også ringet rundt til forældrene til barnets kammerater.
[...]"

Artiklen blev efterfølgende ændret af POV International, således at navnet [Person B] og benævnelsen "[Person B]s lillesøster" ikke længere fremgår.

Som sagen er oplyst for Pressenævnet, lægger nævnet til grund, at [Klager] ikke har givet samtykke til at medvirke i den påklagede artikel.

Pressenævnet finder, at omtalen af en sag om tvangsfjernelse af et barn og baggrunden herfor er i offentlighedens interesse. Pressenævnet finder endvidere, at beskrivelsen af [Klager]s adfærd og rolle i forbindelse med tvangsfjernelsen af hendes nevø er egnet til at udgøre en krænkelse af [Klager]s privatliv. Uanset [Klager] ikke er nævnt ved navn i artiklen, finder nævnet henset til omtalen af [Klager] som [Person B]s ”søster” og ”lillesøster” sammenholdt med oplysningernes karakter, at POV International ikke var berettiget til uden samtykke at bringe oplysningerne om [Klager]. Nævnet finder på denne baggrund grundlag for at udtale kritik af POV International for ikke at have indhentet samtykke til at bringe oplysningerne. Det forhold, at artiklen efterfølgende blev opdateret med yderligere anonymisering, hvor benævnelsen ”søster” blev ændret til ”slægtning/familiemedlem”, kan ikke føre til en anden vurdering.

Korrekt information og forelæggelse

[Klager] har klaget over, at artiklen indeholder ukorrekt information, samt at POV International ikke har forelagt de skadelige oplysninger for hende forud for offentliggørelsen.

Det følger af de vejledende regler for god presseetik, at det er mediernes opgave at bringe korrekt og hurtig information. Så langt det er muligt, bør det kontrolleres, om de oplysninger, der gives eller gengives, er korrekte. Oplysninger, som kan være skadelige, krænkende eller virke agtelsesforringende for nogen, skal efterprøves i særlig grad, inden de bringes, først og fremmest ved forelæggelse for den pågældende. Angreb og svar bør, hvor det er rimeligt, bringes i sammenhæng og på samme måde. Dette gælder i særlig grad krænkende eller skadelige udsagn, jf. punkt A.1, A.3 og A.4.

[Klager] har klaget over, at det fremgår af artiklen, at hun er den eneste, der har foretaget underretning til kommunen, og at hun dermed er skyld i, at hendes nevø er blevet tvangsfjernet. [Klager] har endvidere klaget over, at det i artiklen fremstår som om, at oplysningerne stammer fra en fuld aktindsigt, når oplysningerne delvis stammer fra [Person B]s egne Facebook-opslag.

Som sagen er oplyst for Pressenævnet, lægger nævnet til grund, at [Klager] har foretaget en underretning til kommunen, forud for tvangsfjernelsen af sin nevø.

Det er ubestridt, at nevøen er blevet tvangsfjernet, samt at POV international ikke har kontaktet [Klager] forud for offentliggørelse af artiklen.

Nævnet har, som sagen er oplyst for Pressenævnet, ikke mulighed for at tage stilling til, hvorvidt det er korrekt, at [Klager] ikke er den eneste person, der har foretaget underretning forbindelse med den omtalte børnesag, ligesom det heller ikke er muligt for nævnet at tage stilling til, hvorvidt oplysningerne udelukkende stammer fra en aktindsigt.

Pressenævnet finder, at POV International på tilstrækkelig vis har gjort det klart for læseren, hvem der udtaler sig, og at de påklagede oplysninger fremstår som kilden, [Person B]s, subjektive vurderinger.

Pressenævnet finder imidlertid, at [Person B]s udsagn og artiklens oplysninger om [Klager] i øvrigt kan være skadelige, krænkende eller virke agtelsesforringende for [Klager]. Udsagnene burde derfor have været forelagt [Klager] forud for artiklens offentliggørelse, således at hun havde mulighed for at besvare beskyldningerne i sammenhæng med, at de blev fremsat. Dette gælder særligt i en situation, hvor kilden kunne være farvet af personlige interesser. Det kan ikke føre til en anden vurdering, at [Klager]s navn ikke fremgår af artiklen, da det er muligt at identificere hende ud fra oplysningerne om, at hun er søster til [Person B], ligesom det forhold, at artiklen grundet mediets deklarerung kan have karakter af et debatindlæg, ikke give anledning til et andet resultat.

Pressenævnet udtaler på den baggrund kritik af POV International.

Sletning – punkt B.8

[Klager] har anmodet om, at artiklen ”*DEBAT: Når staten slår til – en historie om en mors manglende rettigheder*” bragt den 7. december 2019 slettes fra POV Internationals hjemmeside pov.international, idet det har negative konsekvenser for hende, at artiklen med krænkende omtale er tilgængelig online.

Generelt om punkt B.8

Det følger af de vejledende regler for god presseskik, at meddelelser, som er offentliggjort i digitale medier, ofte vil være tilgængelige længe efter, at de er publiceret. Efter anmodning til mediet kan tilgængeligheden af sådanne tidligere offentliggjorte, følsomme eller private oplysninger hindres, i det omfang det er muligt og skønnes rimeligt, jf. punkt B.8.

Medier kan afindeksere, dvs. ændre instruksene til søgemaskiner, så søgemaskiner ophører med at henvise til artiklen, anonymisere, dvs. ændre i artikelteksten så eksempelvis et personnavn anonymiseres, eller helt afpublicere en artikel, dvs. fjerne artiklen fra hjemmesiden.

Det er nævnets opfattelse, at anvendelse af B.8 i de vejledende regler og muligheden for at meddele et medie kritik for ikke at imødekomme en anmodning om afindeksering, anonymisering eller afpublicering som udgangspunkt kun bør anvendes, når der er tale om oplysninger, som er særligt belastende for den person, der er omtalt.

Den konkrete sag

[Klager] har klaget over, at POV International har afvist at slette artiklen, idet denne har konsekvenser for hendes privatliv og sikkerhed. [Klager]s navn fremgår ikke af den påklagede artikel.

Det er Pressenævnets opfattelse, at artiklen fra 2019, der angår [Klager]s rolle i tvangsfjernelsen af hendes nevø, indeholder oplysninger, som må anses følsomme eller private i en sådan grad, at de er egnet til at være belastende for [Klager].

Efter en samlet vurdering finder Pressenævnet imidlertid, at det ikke kan anses for at være en overtrædelse af god presseskik, at POV International ikke har slettet artiklen om hende. Nævnet har i den forbindelse lagt vægt på, at [Klager]s navn ikke fremgår af artiklen, samt at artiklens omtale af [Klager] som [Person B]s ”søster” eller ”lillesøster” efterfølgende blev ændret til et familiemedlem til [Person B], ligesom [Person B]s navn ikke længere fremgår.

Nævnet udtaler ikke kritik af POV International for ikke at imødekomme [Klager]s anmodning om sletning af artiklen.

Offentliggørelse af Pressenævnets kendelse

I medfør af medieansvarslovens § 49 pålægger Pressenævnet herefter den ansvarshavende redaktør af POV International at offentliggøre følgende til Pressenævnets logo som illustration:

”[rubrik]

Pressenævnet kritiserer POV International for manglende forelæggelse

[underrubrik]

POV International får kritik for manglende forelæggelse i en artikel vedrørende en sag om tvangsfjernelse.

[tekst]

POV International bragte i november 2019 en artikel med omtale af en tvangsfjernelse af et barn og Haagerkonventionens anvendelse i den forbindelse. [Klager] er ikke omtalt med navn i artiklen, men som det tvangsfjernede barns mors lillesøster, der har foretaget underretninger til kommunen. Artiklen indeholder en række beskyldninger mod [Klager].

Pressenævnet finder, at artiklen indeholder oplysninger, der kan være skadelige, krænkende eller agtelsesforringende for [Klager], der er moster til det tvangsfjernede barn.

Pressenævnet har udtalt kritik af POV International for at bringe oplysningerne uden [Klager]s samtykke samt uden at give [Klager] mulighed for at komme til orde i forbindelse med offentliggørelse af oplysningerne.

Pressenævnet har pålagt os at bringe ovennævnte meddelelse. Hele kendelsen fra Pressenævnet kan læses på pressenaevnet.dk”

Offentliggørelse af nævnets kendelse skal ske snarest på de af mediets platforme, hvor den påklagede artikel har været bragt. Offentliggørelse skal ske som en selvstændig artikel, der prioriteres, f.eks. med placering på en forside i mindst et døgn efter kritikens offentliggørelse. Pressenævnets offentliggørelsestekst skal bringes uden reklamer i teksten.

Endvidere skal denne artikel være offentligt tilgængelig som en selvstændig artikel i overensstemmelse med prioriteringen af den påklagede artikel, og i en periode svarende til den periode, hvor den påklagede artikel har været tilgængelig.

Endelig skal der oprettes et link med teksten ”Pressenævnet har udtalt kritik af artiklen” til nævnets kendelse ved starten af brødteksten i den påklagede artikel, hvis den fortsat er tilgængelig på hjemmesiden og ikke er ændret på de punkter, hvor nævnet har udtalt kritik. Skrifttype og layout bør svare til den opsætning, der i øvrigt anvendes af mediet.”

2. [Klager]s synspunkter til anmodningen om genoptagelse

[Klager] har til støtte for anmodningen om genoptagelse anført, at hun ønsker sit navn slettet fra offentliggørelsen af afgørelsen, da den anvendes til yderligere internet-chikane af hende, da hendes søster skriver injurierende om hende og har gjort det siden oktober 2019. Søsteren bruger de stærkeste alarm-ord til at sværte hende til offentligt og ødelægge hendes private og faglige omdømme. [Klager] har i den forbindelse henvist til en række af navnlig søsterens opslag på de sociale medier. Chikanen med den injurierende omtale er alvorlig, da hun er selvstændig, og det kan påvirke hendes levebrød.

[Klager] har endvidere anført, at Pressenævnets afgørelse har hjulpet hendes søster til at kunne afsløre hendes identitet i forbindelse med den grove bagvaskelse uden at nævne hendes navn direkte. Nu kan hendes søster lægge opslag om hende på de sociale medier og blot linke til artiklen, der igen linker til Pressenævnets afgørelse, hvor hendes fulde navn står. Der findes ikke andre i landet med hendes navn, og Pressenævnet har derved af-anonymiseret hendes.

[Klager] har videre henvist til, at hun fra start har gjort klart, at der er tale om person-chikane og ikke en lødig artikel omhandlende det principielle i sagen. Hun er derfor helt uforstående overfor, hvorfor Pressenævnet har valgt at offentliggøre hendes identitet. Hun har bedt om at være i fred, ikke om ”offentlig oprejsning”. Det fremgår ikke af vejledningen på Pressenævnets hjemmeside, at der er risiko for at få sit navn offentliggjort, og at man skal gøre opmærksom på, hvis man ikke vil have sit navn offentliggjort. [Klager] finder sig derved krænket på sin ret til anonymitet og privatlivets fred. [Klager] mener, det ud fra de informationer, hun havde oplyst, måtte være indlysende, at hun ikke ønskede at få sit navn offentliggjort i forbindelse med sagen omhandlende sin søsters injurierende chikane. Således anmodede hun om at få den påklagede artikel slettet. Hun burde derfor i forbindelse med klagebehandlingen have været bedt om at oplyse, hvorvidt hun ønskede sit navn offentliggjort.

3. Pressenævnet begrundelse og afgørelse

[Klager] har anmodet om genoptagelse af Pressenævnets kendelse af 26. maj 2020 i sag nr. 2019-80-0437: [Klager] mod Point of View International. Nævnets kendelse af 26. juni 2020 er afsagt af Martin Lavesen, Jørn Mikkelsen, Lene Sarup og John Meinert Jacobsen.

Efter § 14, stk. 1, i bekendtgørelse nr. 86 af 9. februar 1998 om forretningsordenen for Pressenævnet træffer de nævnsmedlemmer, der har afgjort en sag, også afgørelse vedrørende spørgsmål om eventuel genoptagelse af sagen. Martin Lavesen, Jørn Mikkelsen, Lene Sarup og John Meinert Jacobsen træffer derfor også afgørelse vedrørende spørgsmålet om genoptagelse.

Spørgsmålet om genoptagelse

[Klager] har i anmodningen om genoptagelse anført, at Pressenævnet ved kendelsen af 26. maj 2020 nævnte hende ved navn i offentliggørelsen af nævnets kritik i klagesagen, hvor hun havde klaget over Point of View International.

Pressenævnet bemærker generelt, at nævnet kan genoptage behandlingen af en sag, hvis der fremkommer nye oplysninger af betydning for sagens afgørelse. Efter omstændighederne må det også tillægges betydning, om de nye oplysningers senere fremkomst er et i forhold til parterne undskyldeligt forhold. Nævnet kan tillige have pligt til at genoptage en sag, hvis der foreligger ikke uvæsentlige sagsbehandlingsfejl.

Efter medieansvarslovens § 49 kan Pressenævnet pålægge redaktøren for det indklagede massemedie snarest muligt at offentliggøre en kendelse, når der er udtalt kritik af mediet, i et af nævnet nærmere fastlagt omfang. Baggrunden for at pålægge offentliggørelse af kritik er, at Pressenævnet lægger afgørende vægt på, at de klagere, der får medhold hos Pressenævnet, skal kunne opleve, at de får offentlig oprejsning i forhold til de krænkelser, de har været udsat for fra mediernes side.

Ved Pressenævnets kendelse af 26. maj 2020 i klagesagen [Klager] mod Point of View International udtalte nævnet kritik af Point of View International som følge af tilsidesættelse af god presseskik.

Pressenævnet pålagde efter en konkret vurdering og med henblik på at give [Klager] oprejsning for de kritiserede forhold Point of View International at offentliggøre følgende:

”[rubrik]

Pressenævnet kritiserer POV International for manglende forelæggelse

[underrubrik]

POV International får kritik for manglende forelæggelse i en artikel vedrørende en sag om tvangsfjernelse.

[tekst]

POV International bragte i november 2019 en artikel med omtale af en tvangsfjernelse af et barn og Haagerkonventionens anvendelse i den forbindelse. [Klager] er ikke omtalt med navn i artiklen, men som det tvangsfjernede barns mors lillesøster, der har foretaget underretninger til kommunen. Artiklen indeholder en række beskyldninger mod [Klager].

Pressenævnet finder, at artiklen indeholder oplysninger, der kan være skadelige, krænkende eller agtelsesforringende for [Klager], der er moster til det tvangsfjernede barn.

Pressenævnet har udtalt kritik af POV International for at bringe oplysningerne uden [Klager]s samtykke samt uden at give [Klager] mulighed for at komme til orde i forbindelse med offentliggørelse af oplysningerne.

Pressenævnet har pålagt os at bringe ovennævnte meddelelse. Hele kendelsen fra Pressenævnet kan læses på pressenaevnet.dk”

Idet det bemærkes, at [Klager] ikke over for Pressenævnet i forbindelse med indgivelsen af klagen til Pressenævnet frabad sig offentliggørelse af kritik i tilfælde af, hun fik medhold i klagen, finder Pressenævnet, at [Klager] ikke er fremkommet med nye faktiske oplysninger, der kan anses for at have betydning i forhold til vurderingen af, om nævnet skulle pålægge offentliggørelse af kritikken som gjort ved kendelsen af 26. maj 2020, jf. medieansvarslovens § 49. Da der heller ikke er påvist sagsbehandlingsfejl, afvises anmodningen om genoptagelse.